

EGLUTĖ

1978 GEGUŽIS

EGLUTĖ

1978 GEGUŽIS

TURINYS

- 3 MAMOS DIENAI, D. Lipčiūtė
- 4 VAIKU KŪRYBA
- 8 GELES, I. Grigaitienė
- 12 GALVOSUKIAI, L. Šalčiuvienė
- 15 PUPUCIO ŽYGIS, O. Mikailaitė
- 19 MAISAS ŽVAIGŽDŽIU, A. Radžius
- 26 DAINOS
- 29 DARBELIAI

ATITAIŠYMAS: 1977 m. lapkričio Eglutėje išspausdinta pasaka **PAPALINUTĖ** parašyta Marijos Elenos Waalsh. Eglutei pritaikė Marytė Barzdžiūtė.

PIEŠINIAI

1978 m. viršeliai Marytės Barzdžiūtės iš Buenos Aires, Argentinoj. Skyrių vinjetės Zitos Sodeikienės.

Kitos iliustracijos:

- I. Grigaitienės — 3, 8, 9, 10, 11
- A. Sruoginienės — 4
- N. Banienės — 5
- J. Paukštienės — 14
- O. Mikailaitės — 15
- Z. Sodeikienės — 16
- Rasos iš Lietuvos — 17, 18
- A. Muliolytės — 19, 20, 22
- K. Juzaitytės — 24, 25

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, kalbos — L. Šalčiuvienė, pasakų — A. Vygantienė, muzikos — M. Mažeikaitė-Utz, darbelių — J. Zubinienė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintėlis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy—\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Conn. 06260.

MAMOS DIENAI

Danutė Lipčiūtė

Švietė saulė, pūtė vėjas
Ir žiedeliai margi kėlės.
Parkuose pragydo paukščiai —
Iš pat ryto, kuo anksčiausiai
Mamos dienai.

Pasišiaušė pienės pūkas,
Vyšnios žiede bitė supas.
Kėlės tulpės, purtė rasą —
Jas pamerksime į vazą
Mamos dienai.

Mes į laišką įrašysim:
Pažadame, kad klausysim.
Užvaduosim, netingėsime,
Duotą žodį ligi galo ištesėsime
Mamos dienai.

MOTINOS DIENA

Kartais kyla klausimas: kodėl švenčiame Motinos dieną? Kalėdos švenčiamos, nes Kristus gimė. Velykos yra Kristaus iš numirusių prisikėlimo šventė. Bet kodėl turime Motinos dieną?

Tai diena, kada galime parodyti savo mamytėms, kiek daug jas mylime. Jos mums savo meilę rodo kiekvieną dieną. Jos mus augina, prižiūri, kai sergame, padeda ruošti lietuviškas pamokas. Iš tikrųjų, savo mamytės mylime visą laiką, bet šią dieną ypatin-
gai jas atsimename su gėlėmis ir dovanėlėmis.

Motinos diena yra gražiausiame metų laike. Visos gražiausios gėlės tada žydi ir kvėpia. Aš priskinu gėlių ir dovanų jas savo mamytei.

*Lisa Chiapetta, 10 m.
K. Donelaičio mokykla
Chicago, Ill.*

KODĖL PAUKŠČIAI GIEDA?

*Renata Variakojytė, 12 m.
K. Donelaičio mokykla
Chicago, Ill.*

Jūs girdėjote daug paukščių giedant ir gal pagalvojote, kodėl jie taip gražiai gieda. Gal manote, kad jie laimingi, nes laimingas žmogus dažnai dainuoja arba švilpauja. Tačiau paukščiai ne iš džiaugsmo gieda. Jie dažniausiai gieda, kad kiti paukščiai neužimtų jų vietos arba nesuktų lizdo tame pačiame medyje. Kai paukštė peri, ji gieda, kad kiti paukščiai neskristų arti to medžio, kuriame yra jos lizdas.

Yra paukščių, kurie nečiulba. Kai kitas paukštis arba priešas atskrenda artyn, jie papučia savo plunksnas ir sparnus, kad atrodytų stiprūs ir plėšrūs. Taip priešus nubaido.

Paukščiai ne tik gieda, bet dar turi įvairius susižinojimo garsus. Pvz.: pamatęs katę, paukštis cypia, kad kitus perspėtų apie pavojų. Arba žuvėdra, suradusi daugiau žuvų negu gali sulesti, klykia ir šaukiasi kitas žuvėdras, kad atskristų ir pasivaišintų.

Kai paukščiai išaugina savo vaikus, jie juos palieka ir daugiau nesirūpina.

PAVASARIS LIETUVOJE

Pavasaris Lietuvoje visu savo gražumu prasideda gegužės mėnesį. Sugrįžta paukščiai — pempės, gandrai, varnėnai, vieversiai, laukinės žasys ir antys. Vėliau atskrenda kregždės, lakštingalos ir gegutės.

Senovėje buvo daug daugiau paukščių. Kai kurie jau išnykę, bet dar priskaitoma virš 300 rūšių. Daug Lietuvos paukščių gražiai gieda, bet lakštingala savo suokimu visus pralenkia. Ji yra maža, pilka paukštytė, bet labai gražiai čiulba.

Pavasario metu prasideda laukų darbai: arimas, akėjimas, sėjimas. Sėjami daržai ir darželiai. Pradeda žydėti sodai. Dienos Lietuvoje prašvinta maždaug 3 valandą ryto. Vaikai bėginėja ir žaidžia laukuose.

Pavasaris yra ir mano mėgstamiausias metų laikas. Visi medžiai ir gėlės pradeda žydėti. Taip malonu matyti visą žemę vėl sugrįžtant, pabundant iš miego, pailsėjusią iš po žiemos mirties.

Atsikeliu anksti. Jau saulė šviečia. Girdžiu, paukščiai maloniai čiulba. Jie prižadina visą užmigusią gamtą. Išbėgu laukan ir įkvepiu šiltą, šviežią orą. Paskui nueinu padėti mamytei padengti stalą pusryčiams. . .

Gailė Antanaitytė, 10 m.

K. Donelaičio mokykla

Chicago, Ill.

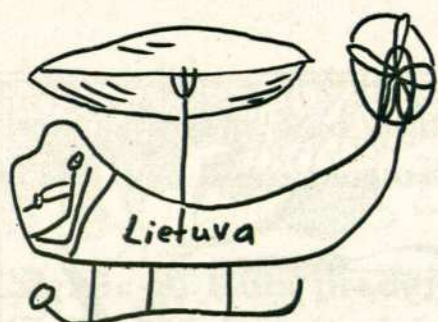
LIETUVA

Naktį, kada visi miegojo, aš išlipau iš lovos, pasiėmiau kirvį ir išėjau laimės ieškoti. Turėjau gana ilgai eiti. Pavargau. Kirviu prisikirtau medžių, užsikūriau ugnį ir užmigau.

Kitą rytą, kai atsikėliau, pamačiau vilką. Ėjau tolyn ir pamačiau naują šalį. Ten niekas negyveno, tik gyvuliai. Aš pasistačiau miestelį ir pavadinau jį — Lietuva.

Tomas Skrupskelis, 8½ m.

Columbia, South Carolina

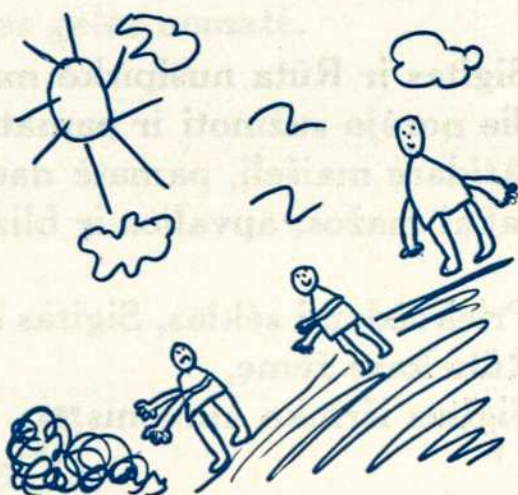
Vitas Račiūnas, 7 m.
Dariaus ir Girėno mokyk.
Chicago, Ill.

Mamos ir vaikai
Elena Tijūnėlytė, 3 m.
Chicago, Ill.

Antys parke
Monika Galiūtė, 6 m.
Toronto, Canada

Žaidžiam parke
Rimas Čuplinskas, 7 m.
Toronto, Canada

Mano mokytoja
Audronė, 1 sk.
Toronto Maironio mokyk.

Mano mokytoja
Julija, 1 sk.
Toronto Maironio mokyk.

GĖLĖS

Irena Grigaitienė

Sigitas ir Rūta nusipirko maišelį sėklų krautuvėje.
Jie norėjo sužinoti ir pamatyti, kaip gėlės auga.
Atidarę maišelį, pamatė daug sėklų. Jos visos buvo
labai mažos, apvalios ir blizgančios.

Prieš sėdami sėklas, Sigitas su Rūta turėjo paruošti žemę.
Rūta kasė žemę,
Sigitas išrinko akmenis.

Abu didelius grumzdus susmulkino.
Sigitas akėjo, kad žemė būtų smulki ir puri.
Taip lysė buvo paruošta sėklų sėjimui.

Sigitas su Rūta pradėjo sėti.
Sigitas dūrė pirštu į žemę.
Rūta įmetė sėklą į skylutę,
užpylė žemėm ir palaistė.

Kiekvieną dieną Sigitas su Rūta ateidavo pažiūrėti.
Bet dieną po dienos, jie jokios gėlės nematė.

Buvo saulėtų dienų. Tada žemė buvo šilta.
Buvo lietingų dienų. Tada žemė buvo šlapia ir šalta.
Nors paviršiui dar nieko nesimatė, bet po žeme sėkla vis
brinko ir didėjo, kol pagaliau trūko.

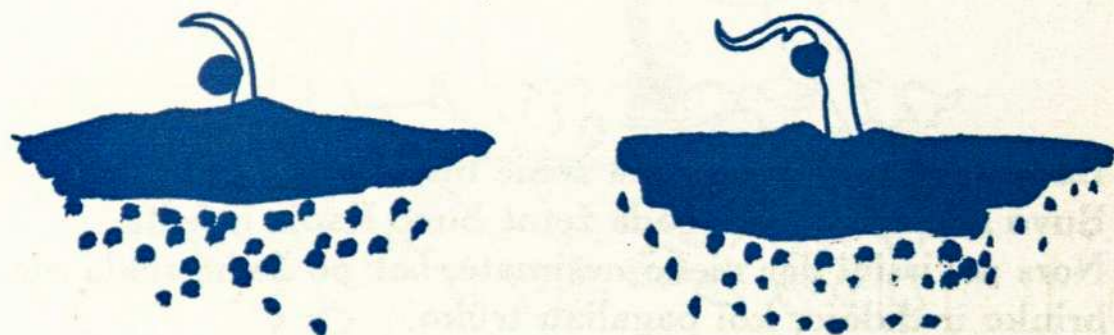
Pamažu pradėjo lįsti šaknys žemyn, o daigas aukštyn.
Šaknys vis kasdieną lindo žemyn,
ieškodamos maisto ir vandens.

Vieną dieną vaikai, nuėję prie lysės, rado išlindusį daigą.
Pamatė ir kitą, ir trečią!

Sigitas su Rūta pasirinko vieną didžiausią daigą
stebėjimui. Daigas kasdien augo ir didėjo.
Išsiskleidė vienas mažas lapukas,
po to ir kitas, ir trečias.

Kai augalas paaugo ir daug lapų turėjo,
Sigitas su Rūta pastebėjo, kad vienoj vietoj pradėjo
augti kietas žalias kamuoliukas — pumpuras.

**Kitą dieną pastebėjo daugiau pumpurų.
Pumpurai vis augo ir didėjo.**

**Už poros dienų pumpuras prasiskleidė,
ir vaikai išvydo gražią raudoną gėlę.
Kasdieną vis daugiau gėlių pražydo.
Sigitas su Rūta grožėjosi savo gražiom gėlėm.**

**Po kelių dienų žydėjimo gėlių lapeliai pradėjo nukristi.
Gėlės peržydėjo.
Viduryje peržydėjusių gėlių buvo sėklos.
Sigitas su Rūta sėklas surinko į voką.
Sekančiais metais pavasarį vėl ruoš žemę ir sės sėklas,
kad vėl gražios gėlės žydėtų.**

ŠLIURĖ IR KEPURĖ KALBA

paruošė L. Šalčiuvienė

**I Čia yra sąrašas penkių savaitės dienų — trūksta dviejų.
Kada perrašysite teisingai, sužinosite, kurių trūksta.**

M A D R S N I I E I P
I I E S N D A A N R T
Č E R T I S D A I N E I
T R T D A K I I E V E N I S
K A T E N N E I S P D I

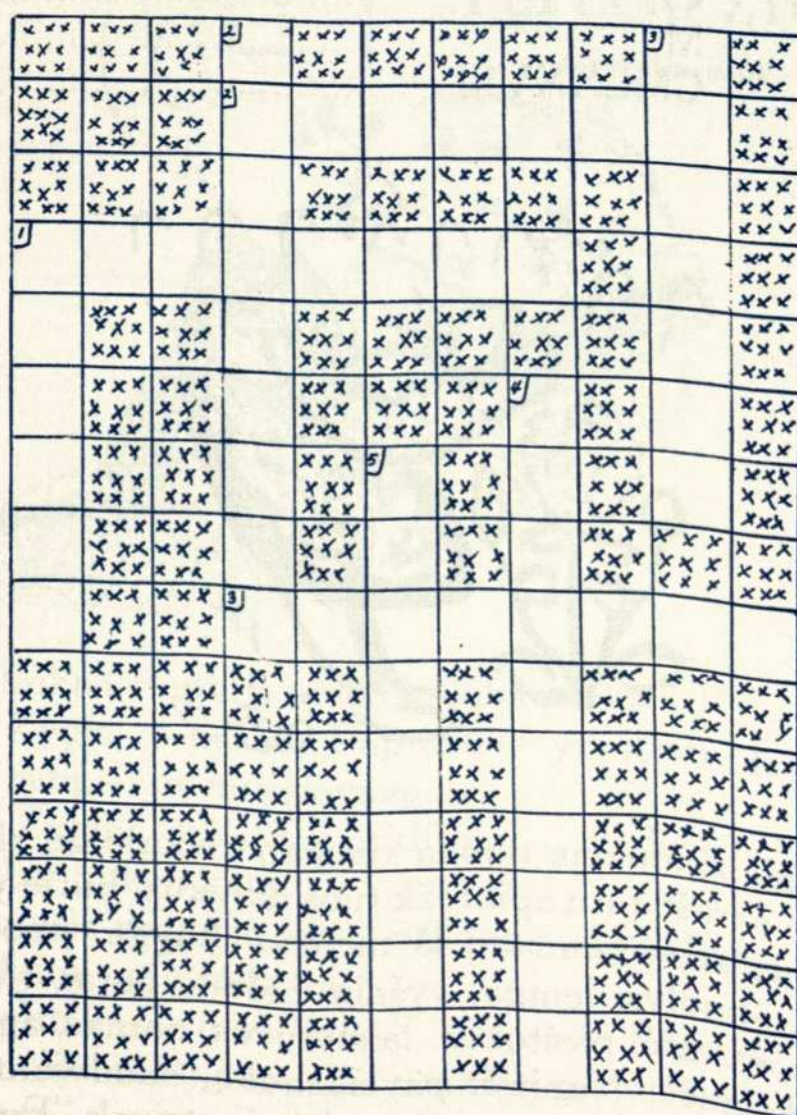
II Užbaikite sekančius sakinius.

Mergaitė, kuri gyvena Prancūzijoje yra
Berniukas, kuris gyvena Suomijoje yra
Moteris, kuri gyvena Austrijoje yra
Vyras, kuris gyvena Japonijoje yra
Senelis, kuris gyvena Lenkijoje yra
Vaikai, kurie gyvena Estijoje yra

III GALVOSŪKIS

Ne

Pavasari ledas lauže (2 skersai), gamta (2 žemyn), medžiai ir žolė pradeda (1 skersai). Gėlės pradeda (1 žemyn). Mokslo metai artėja (3 žemyn) ir visi vaikai laukia vasaros (3 skersai), kada galima važiuoti su (4 žemyn) draugais į vasaros (5 žemyn).

- IV Pirmoj eilėj romėniškai surašyti keleri skaičiai.
Antroj eilėj parašykite skaičius įprastu būdu.
Trečioj eilėj parašykite žodį skaičiui.

PAVYZDYS:

X	10	dešimt
I		
V		
XX		
C		
M		
CMLXXVIII		

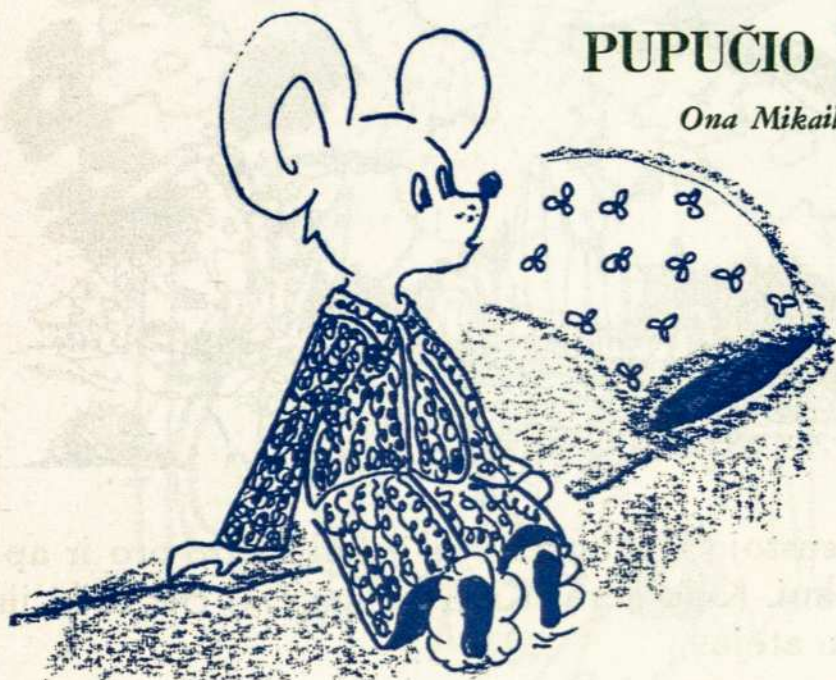

- V Medžiai žmonėms duoda daugelį reikalingų dalykų. Šiame sąrašė ratu apibrėžk tuos dalykus, kurie yra pagaminti arba gaunami iš medžio: knyga, puodukas, tvora, obuolys, lempa, vyšnia, baldai, batai, riešutas, lentos, šakutė, pieštukas, laistytuvai, namas, agurkas, sula, kriaušė. Nupiešk paveiksluką, naudojant visus šiuos dalykus, kurie yra iš medžio ir atsiųsk "Eglutei".

PUPUČIO ŽYGIS

Ona Mikailaitė

Peliukas Puputis atsikėlė labai anksti.

— Žygis, — pasakė Puputis, — yra išeiti į lauką labai anksti rytą, — ir nusižiovavo.

— Žygis, — jis dar pridūrė, — yra bristi per rasotą žolę labai anksti rytą.

Puputis nupurtė savo sušlapusią uodegytę. Jis prisiminė dainą apie šaltą rasą.

“Šalta rasa, o aš basas”, užtraukė Puputis, bet tuoj nustojo dainuoti, nes vėl reikėjo nupurtyti sušlapusią uodegytę.

Visur buvo labai tylu. Visi dar miegojo. Puputis patyliukais, ant pirštų galų, nuskubėjo į pievutę. Ten žydėjo gėlės. Ir paukščiukai medžiuose ėmė busti ir čiulbėti.

Puputis sustojo ir klausėsi. Jis įtraukė tyro oro ir apsidairė aplinkui. Kaip gera! Kaip smagu čia! Bet tada jis prisiminė, ko atėjo.

— Žygis, — pasakė Puputis pats sau, kad būtų drašiau, — yra bandyti nupinti vainiką, nors ir nelabai moki.

Puputis prisiskynė gėlių ir ėmė pinti. Tiesa, jo vainikas išėjo truputį kreivas. Tiesa, kelios gėlytės išslydo ir visai į vainiką nepateko. Kitas jis taip smarkiai suspaudė bepindamas, kad galvutės nulinko.

— Bet nieko, — vėl tarė Puputis, — vis viena yra vainikas. Svarbu, kad yra vainikas!

Jis linksmas parbėgo į namus. Mamytė jau laukė su pusryčiais. Puputis priėjo prie pusryčių stalo patyliukais. Už nugaros jis laikė savo nupintą vainiką.

— Mamyte, aš norėčiau... — pradėjo Puputis, bet šiltas kakavos kvapas jam kuteno nosį, ir jis negalėjo nieko daugiau pasakyti.

— Šiandien aš, mamytė, . . . — vėl pabandė. Bet dabar didelis, geltonas sūris tiesiog į jį pasižiūrėjo, ir Puputis negalėjo savo kalbos pabaigti.

Mamytė tik žiūrėjo ir šypsojosi, ir laukė, kas bus toliau. Puputis prišoko prie jos, smarkiai apkabino ir padavė jai vainiką.

— Ačiū, kad mane prisiminei Motinos dieną, — tarė Pupučio mamytė. — Ir kaip tu suspėjai tokį gražų vainiką nupinti taip anksti iš ryto? . . . — nusistebėjo ji.

— Tai buvo žygis, — paaikšino Puputis, gėrdamas skanią kava ir kramtydamas sūrį.

— Tikras žygis! — pritarė mamytė.

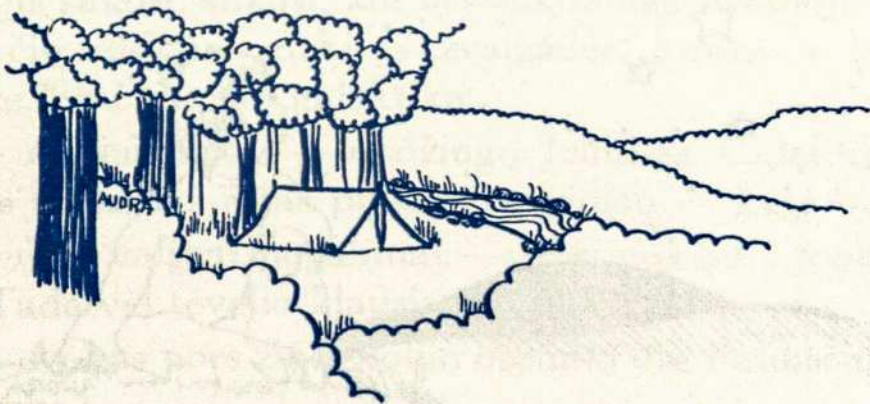
MAIŠAS ŽVAIGŽDŽIŲ

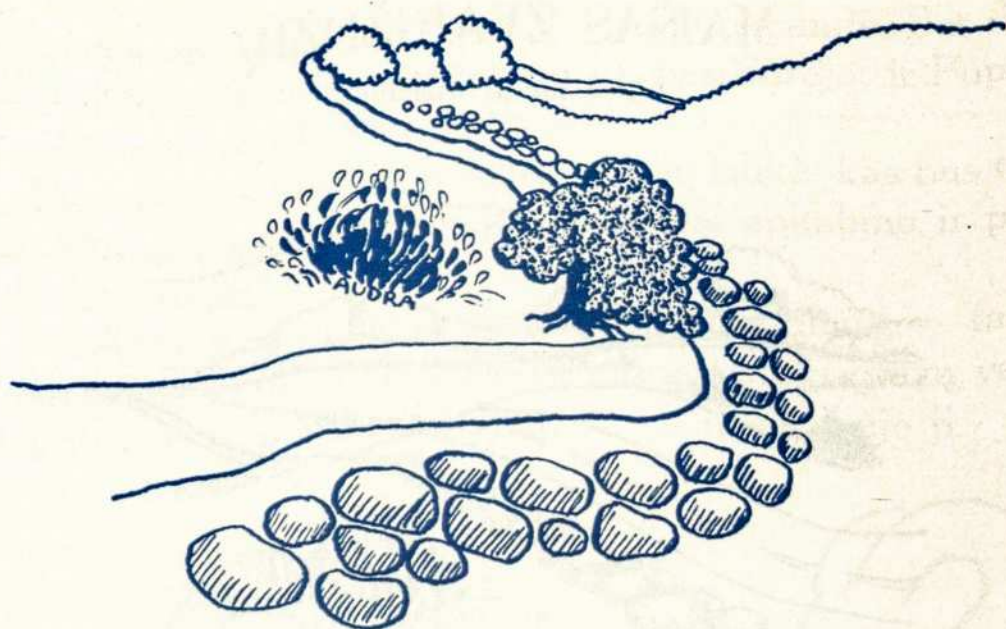
Aleksandras Radžius

Kartą visa mūsų šeima išsirengė stovyklauti. Keliavome į vakarus nuo Baltimorės, už Frederick miestelio. Ten, Alegėnų kalnuose, yra gražių vietų.

Pirma važiavome automobiliu — gal kokia keturiasdešimtį mylių. Paskui dar pėsti ėjome. Priėjome gražią aikštę prie upelio. Aplink dideli kalnai ratu mus apstoję. Visi kalnai buvo apaugę medžiais. Mes pirmą kartą tiek daug medžių matėme ir tarp jų gyvenome.

Isikūrēm stovyklavietę. Tada nusimaudėme upelyje ir gardžiai, su dideliu apetitu pavalgėme. Sutemo. Bet miegoti niekas nenorėjo. Ir mama nevarė mūsų gulti, nors vėlu jau buvo. Aš pažiūrėjau į viršų ir nustebau. Tokios didelės, šviesios žvaigždės švietė danguje. Ir tiek daug jų buvo! Visokių. Mieste tiek daug žvaigždžių niekuomet nebuvau matęs. Ir padangė čia tokia juoda. Tamsi, tamsi, kaip mūsų Nijolės plaukai.

— Tėti, kas ta juosta? — paklausiau vesdamas ranką per visą skliautą.

— Tai Paukščių takas. Angliškai jį vadina Milky Way.

— Aš žinau, — tuoj įsiterpė mano brolis Jonukas. — Aš apie tai skaičiau.

— Ir aš žinau, — nenusileidau. — Bet kodėl mieste jo niekad nepastebėjau?

— Jį galima matyti ir mieste, — paaikšino tėvelis. — Tik jis ne toks ryškus. Miesto šviesos trukdo ir nešvarus miesto oras užstoja. . . Bet pasakykite man, ką judu žinote apie Paukščių taką?

— Tai didelė galaktika, — suskubau pasakyti.

— O aš televizijoje mačiau, kaip Star Trek astronautai skrido į galaktiką ir turėjo daug nuotykių, — pasakojo Jonukas.

— Matau, kad judu daug žinote, — pagyrė mus tėvelis. — Bet kas yra ta galaktika?

— Aš žinau, kas yra žvaigždė. . . — garsiai mąstė Jonukas. — Saulė yra žvaigždė. Bet kas yra galaktika? . . .

Tėvelis atsisėdo ant žolės ir pradėjo mums aiškinti.

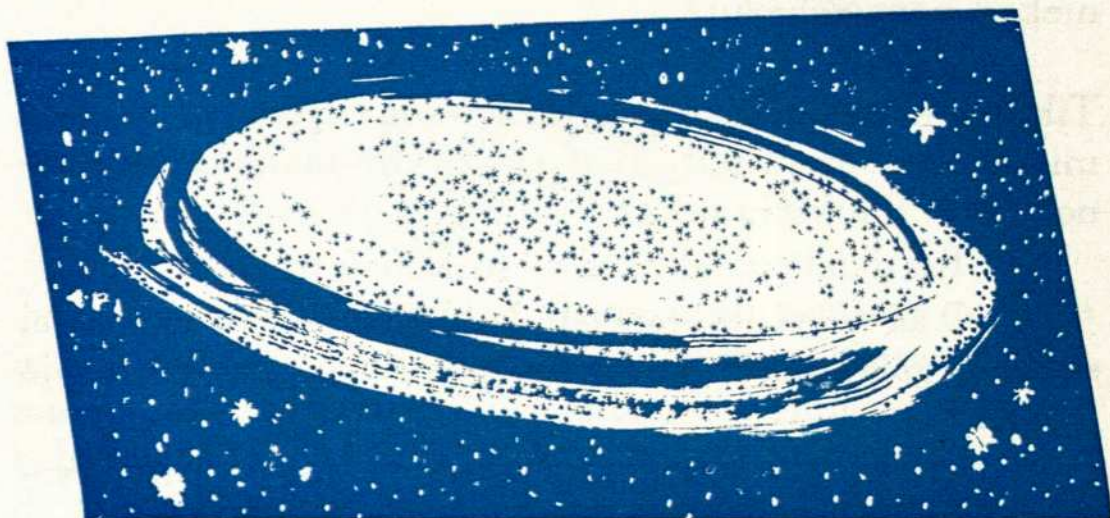
— Galaktika, — sakė jis, — yra didžiulis susibūrimas žvaigždžių. Seniai, seniai buvo didelis dulkių debesys erdvėje. Jis sukosi, sukosi, kol besisukdamas susiplojo. Iš jo dalelių susidarė atskiros žvaigždės, kurios ir laikosi drauge. Štai kas yra galaktika.

— Aš suprantu! — nudžiugo Jonukas. Galaktika tai didelis plokščias ratas pilnas žvaigždžių — kaip blynas!

— Tik valgyti negalima! — nusijuokiau. Juokėmės visi. Tada vėl tėvelio klausiau:

— Ar kas nors žino, kokio didumo yra Paukščių tako galaktika?

—Taip. Astronomai yra apskaičiavę. Jie sako, kad Paukščių tako skersmuo yra 100 tūkstančių šviesmečių. O to "blyno" storumas yra apie 2000 šviesmečių. Paukščių tako centre yra didelis branduolys, apie 20 tūkstančių šviesmečių storumo.

— Tai labai didelė galaktika! Ji, turbūt, toli nuo saulės.

— Toli, — Jonukui atsakė tėvelis. — Saulė yra apie 30 tūkstančių šviesmečių nuo Paukščių tako centro. Saulė ir visos žvaigždės, kurias šį vakarą matome, priklauso Paukščių tako galaktikai.

— Ar astronomai žino, kiek žvaigždžių yra Paukščių take? Turėtų būti labai daug... — klausia vėl, užvertęs galvą į dangų.

— Jie numano, kad yra apie 100 trilijonų žvaigždžių Paukščių take, — pasakė tėvelis.

— 100 trilijonų! — sušvilpė Jonukas.

— Kas yra trilijonas? — lyg iš miego pabudusi staugia paklausė Nijolė.

— Na, kaip čia paaiškinti?... — mąstė tėvelis. — Žinai, kas yra tūkstantis?

— O, taip! Dešimt šimtų, — tuoj pasakė Nijolė.

— O kas yra milijonas?

— Ji to nežino! — atsiliepė Jonukas. — Iš kur ji žinos?

— O tu, Jonuk, ar žinai? — nusišypsojo tėvelis.

— Žinoma! Milijonas yra tūkstantis tūkstančių.

— Labai gerai. O kas bus, jei paimsi tūkstantį milijonų?

— Tai bus... bus... — bandžiau atspėti.

— Bus bilijonas, — pasakė tėvelis. — Gerai. O dabar paimkim tūkstantį bilijonų, ir ką tada gausim?

— Trilijoną! — sušukom visi trys kartu.

— Tai labai didelis skaičius, — nusistebėjo Nijolė. — Kas gali tiek daug suskaičiuoti? Aš tai tikrai negaliu!

— Taip. Sunku net tokį skaičių įsivaizduoti. Pabandykim skaičius paversti laiku, gal tada bus lengviau...

Tėvelis apšvietė savo laikrodį kišenine lempute.

— Žiūrėkit, kaip greitai bėga sekundžių rodyklėlė. O dabar, kuris jūsų man pasakys, kiek laiko užtrunka, kol prabėga tūkstantis sekundžių?

— O, aš manau, kad labai daug laiko, — nusižiovavo Nijolė.

— Geriau tylėk, jei nežinai! Pati sakei, kad tūkstantis yra tik dešimt šimtų... Tai tūkstantis sekundžių nėra labai ilgas laikas...

— Gerai, Antanuk. Bet nesibarkim, aiškinkimės gražiuoju, — pasakė tėvelis. Aš susigėdau ir nutilau.

— Aš nežinau kiek, — tarė Jonukas.

— Tūkstantis sekundžių bus lygiai 16 minučių ir 40 sekundžių, — paaikšino tėvelis. — Na, o kiek užtruks, kol prabėgs milijonas sekundžių?

— Tūkstantį kartų ilgiau! — atšoviau.

— Bet kiek laiko bus? — paklausė tėvelis.

Niekas nežinojo. Tada tėvelis mums pasakė:

— Milijonas sekundžių prabėga per 11 dienų ir 14 valandų. O bilijonui sekundžių prabėgti reikia 32-jų metų. Na, o trilijonui kiek?... Nuo Kristaus gimimo tiek laiko dar nepraėjo.

— Du tūkstančius metų!

— Bravo, Jonuk! Teisingai. Atsimenat, kad sakėme, jog Paukščių take yra 100 trilijonų žvaigždžių. Jei paimtume didelį, didelį maišą ir į jį kas sekundę idėtume po vieną žvaigždę, tai žinot, kiek laiko užtruktų, kol visas Paukščių tako žvaigždes sudėtume?...

— Kiek? — sušuko Nijolė.

— Tris milijonus, du šimtus tūkstančių metų!

— Niekas negali taip ilgai gyventi. . . — atsiduso Jonukas.

— Ir dar tėveli, — pridūrė Nijolė, — aš manau, kad ir maišas užsidegtų. . . Juk žvaigždės yra labai karštos. . .

Visi linksmi pasijuokėme ir sulindome į savo miegmaišius. Užmigome, bežiūrėdami į milžinišką Paukščių taką ir beskaičiuodami nesuskaitomas jo žvaigždes.

Žodž. A. Matučio Mamytei Muz. J. Karoso

1. Kaip sau-lu - tã, kaip švie - si, Tu, ma-
 my - te, mums a - - si. Tu ir šil-dai
 ir šyp - sais mei-làs spin-du - liais švie-
 siais, mei - làs spin-du - liais švie - siais.

2. Daug ilgų tamsių naktų
 Žvaigždele žibėjai Tu,
 Prie lopšelio nemigai,
 Mus mažus supai ilgai,
 Mus mažus supai ilgai.

3. Mes užaugsim dideli,
 Tau plaukeliai bus žili.
 Iš širdelės kiekvienos
 Mūsų meilė Tau liepsnos,
 Mūsų meilė Tau liepsnos.

ČIULBĖSIU PAUKŠTELIU

Linksmi muz. N. Stadalnikaitės-Ulėnienės

Pa - va - sa - ris at - si - ne - šė daug
žy - din - čių gė - lių Jo pie - vo -
se šil - ki - nė - se žy - dē - siu žie - da - liu.

The musical score is written on three staves in 3/8 time. The melody is simple and cheerful, with lyrics in Lithuanian. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are: 'Pa - va - sa - ris at - si - ne - šė daug'. The second staff continues: 'žy - din - čių gė - lių Jo pie - vo -'. The third staff concludes: 'se šil - ki - nė - se žy - dē - siu žie - da - liu.'.

2. Dūzgės vėl dobilėliuose
bitutės medų neš.

Linksma saulutė kėlėsi,
linksmutė kėliaus aš.

3. Pavasaris atsinešė
šimtus balsų meilių,
paukštelį sutartinėse
čiulbėsiu paukšteliu.

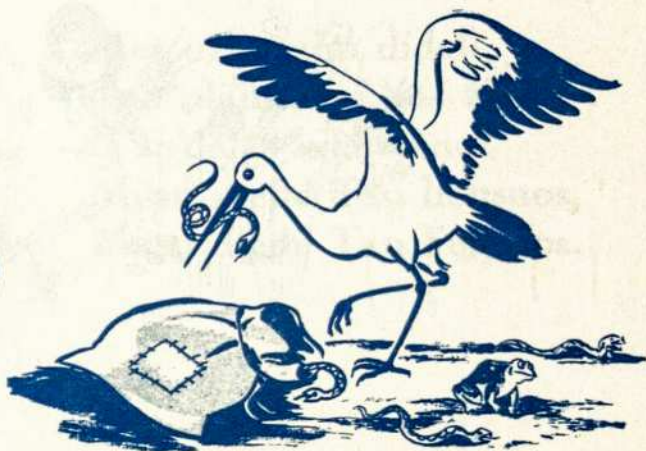
LINKSMUMAS EINA

2. Jaunikis buvo pats garnys,
turingas ir gražus našlys.
Ir lia-lia-lia...
3. Gegutė buvo nekvaila,
sutiko būti jo žmona.
Ir lia-lia-lia...
4. Raudona skiauturė gaidys
sutiko būti pabrolys.
Ir lia-lia-lia...
5. Pempūtė ta su kuodeliu
kraitelį vežė vežimu.
Ir lia-lia-lia...
6. O tie triukšmadariai žvirbliai
Pyragą rijo kaip rykliai.
Ir lia-lia-lia...

gegutė

garnys (gandras)

paruošė J. Zubinienė

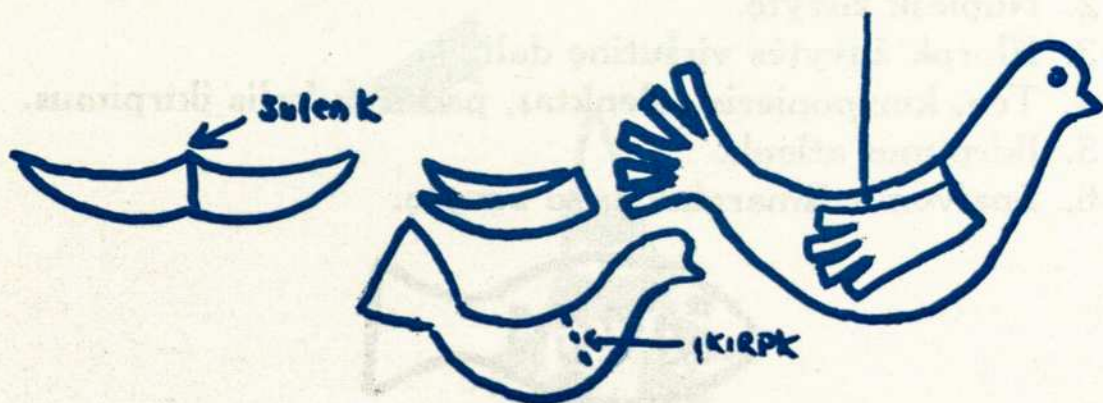
SKRENDANTIS PAUKŠTIS

Ko reikia:

1. Balto arba spalvoto popieriaus
2. Žirklių ir klijų
3. Virvutės

Kaip padaryti:

1. Nupiešk ir iškirk paukščiuko formą iš popieriaus.
2. Iškirk sparnus taip, kaip čia parodyta.
3. Sparnų ir uodegytės galus iškarpyk.
4. Įkirk paukščiuką, kur parodyta ir priklijuok sparnus.
5. Išdurk skylutę, pririšk virvutę ir pakabink savo skrendantį paukštį.

POPIERINIS MIESTAS

Ko reikia:

1. Spalvoto popieriaus
2. Pieštuko
3. Žirklių

Kaip padaryti:

1. Iš spalvoto popieriaus iškirpk daug keturkampių. Visus sulenk per pusę.
2. Vienoj pusėj nupiešk namus, medžius, automobilius, žmones. Visus iškirpk ir pastatyk. Tik atsargiai, nekirpk ten, kur sulenkta.
3. Pastatyk savo miestelį.

ŽUVYTĖ

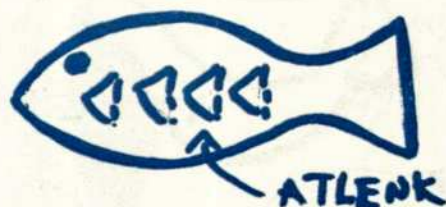
Ko reikia:

1. Spalvoto popieriaus
2. Žirklių
3. Spalvų

Kaip padaryti:

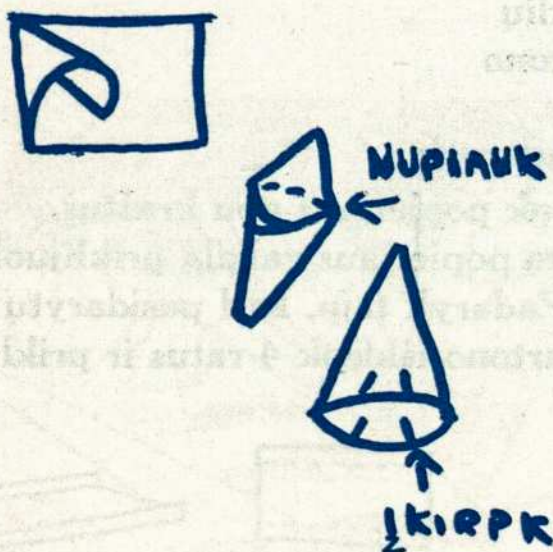
1. Sulenk popieri.
2. Nupiešk žuvytę.
3. Iškirpk žuvytės viršutinę dalį.
4. Ten, kur popieris sulenkta, padaryk kelis įkirpimus.
5. Įkirpimus atlenk.
6. Spalvomis išmargink savo žuvytę.

RAKETA

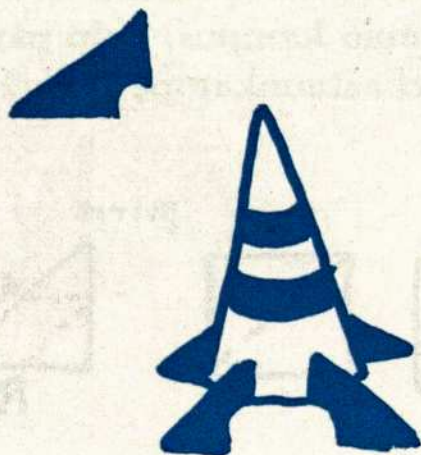
Ko reikia:

1. Spalvoto popieriaus
2. Žirklių
3. Kliju
4. Kartono
5. Spalvų

Kaip padaryti:

1. Spalvomis išmargink savo raketą.
2. Susuk popierių, lygiai nukirpk apačią ir suklijuok.
3. Apačią įkirpk keturiose vietose.
4. Iš kartono iškirpk keturias kojas. Įkišk į įkirptas vietas. Pastatyk.

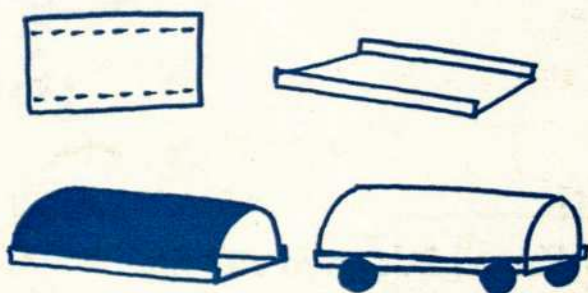
VEŽIMAS

Ko reikia:

1. Spalvoto popieriaus
2. Klijų
3. Žirklių
4. Kartono

Kaip padaryti:

1. Sulenk popieriaus abu kraštus.
2. Antrą popieriaus gabalą priklijuok prie sulenktų kraštų. Padaryk taip, kad pasidarytų apvalas stogelis.
3. Iš kartono iškirpk 4 ratus ir priklijuok.

ŽVAIGŽDĖ

1. Keturkampį popieriaus gabalą sulenk vieną, paskui antrą kartą. Trečią kartą sulenk išstrižai.
2. Nukirpk trikampio kampus, kaip parodyta.
3. Ištiesk — ir turi aštuonkampę žvaigždę.

